

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 846

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 8 decembrie 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.238 din 6 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	2–7	domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și art. 110 ¹ lit. a) din Legea fondului funciar nr. 18/1991.....	9–11
Decizia nr. 1.310 din 13 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	8–9	Decizia nr. 1.356 din 22 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4) și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	11–13
Decizia nr. 1.313 din 13 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 15 și 16 din titlul IV al Legii nr. 247/2005 privind reforma în		Decizia nr. 1.377 din 27 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.238**

din 6 octombrie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor
art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**

Ioan Vida	— președinte	nr. 4.503/87/2008,	nr. 3.749/87/2008,	nr. 4.912/87/2008,
Nicolae Cochinescu	— judecător	nr. 2.381/87/2008,	nr. 2.363/87/2008,	nr. 4.541/87/2009,
Aspazia Cojocar	— judecător	nr. 4.507/87/2009,	nr. 1.779/87/2008,	nr. 1.913/87/2008,
Acsinte Gaspar	— judecător	nr. 1.082/87/2009,	nr. 2.670.17/2007,	nr. 2.707/87/2008,
Petre Lăzăroiu	— judecător	nr. 2.663/87/2008,	nr. 460/87/2009,	nr. 2.765/87/2008,
Ion Predescu	— judecător	nr. 2.039/87/2008,	nr. 2.374.1/87/2007,	nr. 4.264/87/2008,
Puskás Valentin Zoltán	— judecător	nr. 4.345/87/2008,	nr. 2.944/87/2008,	nr. 1.893/87/2008,
Tudorel Toader	— judecător	nr. 3.255/87/2008,	nr. 3.050/87/2008,	nr. 3.040/87/2008,
Augustin Zegrean	— judecător	nr. 3.753/87/2007,	nr. 4.966/87/2008,	nr. 4.774/87/2008,
Simona Ricu	— procuror	nr. 4.848/87/2008,	nr. 1.964/87/2008,	nr. 2.680/87/2008,
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent	nr. 2.167.1/87/2007,	nr. 3.041/87/2008,	nr. 2.671/87/2008,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 4.307/104/2008 al Tribunalului Olt — Secția Civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 965D/2009 — nr. 968D/2009, nr. 975D/2009 — nr. 990D/2009, nr. 1.019D/2009 — nr. 1.021D/2009, nr. 1.034D/2009, nr. 1.035D/2009, nr. 1.037D/2009, nr. 1.044D/2009, nr. 1.083D/2009 — nr. 1.102D/2009, nr. 1.115D/2009 — nr. 1.136D/2009, nr. 1.139D/2009 — nr. 1.143D/2009, nr. 1.175D/2009 — nr. 1.264D/2009, nr. 1.269D/2009 — nr. 1.308D/2009, nr. 1.320D/2009 — nr. 1.382D/2009, nr. 1.408D/2009 — nr. 1.453D/2009, nr. 2.005D/2009, nr. 2.006D/2009, nr. 2.016D/2009 — nr. 2.021D/2009, nr. 2.028D/2009 — nr. 2.037D/2009, nr. 2.412D/2009 — nr. 2.421D/2009, nr. 2.508D/2009, nr. 2.509D/2009, nr. 2.576D/2009 — nr. 2.586D/2009, nr. 2.605D/2009 — nr. 2.615D/2009, nr. 2.655D/2009 — nr. 2.666D/2009, nr. 2.857D/2009 — nr. 2.859D/2009 și nr. 3.016D/2009 — nr. 3.038D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București și/sau de Societatea Comercială „PSV Company” — S.A. din București în dosarele nr. 4.306/104/2008, nr. 4.222/104/2008, nr. 3.817/104/2008, nr. 4.660/104/2008, nr. 4.888/104/2008, nr. 69/104/2009, nr. 70/104/2009, nr. 4.788/104/2008, nr. 1.540/63/2009 și nr. 2.259/63/2009 ale Tribunalului Olt — Secția civilă, în dosarele nr. 4.749/87/2008, nr. 946/87/2009, nr. 2.912/87/2008, nr. 3.403/87/2008, nr. 2.801/87/2008, nr. 3.548/87/2008, nr. 2.788/87/2008, nr. 3.455/87/2008, nr. 4.247/87/2008, nr. 2.794/87/2008, nr. 3.305/87/2008, nr. 3.306/87/2008, nr. 2.806/87/2008, nr. 4.027/87/2008, nr. 4.754/87/2008, nr. 3.462/87/2008, nr. 1.941.2/87/2007, nr. 2.327/87/2008, nr. 2.657/87/2008, nr. 2.554/87/2008, nr. 3.373/87/2008, nr. 3.592/87/2009, nr. 2.747/87/2008, nr. 3.379/87/2008, nr. 3.354/87/2008, nr. 2.363.1/87/2007, nr. 3.046/87/2008, nr. 3.362/87/2008, nr. 2.002/87/2008, nr. 3.335/87/2009, nr. 4.503/87/2008, nr. 3.749/87/2008, nr. 4.912/87/2008, nr. 2.381/87/2008, nr. 2.363/87/2008, nr. 4.541/87/2009, nr. 4.507/87/2009, nr. 1.779/87/2008, nr. 1.913/87/2008, nr. 1.082/87/2009, nr. 2.670.17/2007, nr. 2.707/87/2008, nr. 2.663/87/2008, nr. 460/87/2009, nr. 2.765/87/2008, nr. 2.039/87/2008, nr. 2.374.1/87/2007, nr. 4.264/87/2008, nr. 4.345/87/2008, nr. 2.944/87/2008, nr. 1.893/87/2008, nr. 3.255/87/2008, nr. 3.050/87/2008, nr. 3.040/87/2008, nr. 3.753/87/2007, nr. 4.966/87/2008, nr. 4.774/87/2008, nr. 4.848/87/2008, nr. 1.964/87/2008, nr. 2.680/87/2008, nr. 2.167.1/87/2007, nr. 3.041/87/2008, nr. 2.671/87/2008, nr. 305/87/2008, nr. 4.882/87/2008, nr. 3.219/87/2008, nr. 4.591/87/2008, nr. 4.764/87/2008, nr. 3.084/87/2008, nr. 3.047/87/2008, nr. 2.665/87/2008, nr. 1.014/87/2009, nr. 3.697/87/2008, nr. 2.612/87/2008, nr. 4.252/87/2007, nr. 3.699/87/2009, nr. 3.094/87/2009, nr. 3.042/87/2008, nr. 2.704/87/2008, nr. 3.695/87/2008, nr. 3.388/87/2008, nr. 1.016/87/2009, nr. 1.023/87/2009, nr. 4.088/87/2007, nr. 3.802/87/2007, nr. 4.855/87/2008, nr. 2.112.1/87/2007, nr. 4.757/87/2008, nr. 2.404/87/2008, nr. 1.023/87/2009, nr. 4.409/87/2008, nr. 3.825/87/2007, nr. 4.956/87/2008, nr. 4.506/87/2008 și nr. 800/87/2009 ale Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal, în dosarele nr. 416/84/2009, nr. 364/84/2009, nr. 363/84/2009, nr. 419/84/2009, nr. 97/84/2009, nr. 152/84/2009, nr. 160/84/2009, nr. 417/84/2009, nr. 418/84/2009, nr. 154/84/2009, nr. 149/84/2009, nr. 157/84/2009, nr. 159/84/2009, nr. 213/84/2009, nr. 96/84/2009, nr. 215/84/2009, nr. 212/84/2009, nr. 211/84/2009, nr. 209/84/2009, nr. 214/84/2009, nr. 163/84/2009, nr. 210/84/2009, nr. 153/84/2009, nr. 543/84/2009, nr. 2.477/84/2008, nr. 2.476/84/2009, nr. 2.475/84/2008, nr. 2.512/84/2008, nr. 2.903/84/2008, nr. 13/84/2009, nr. 2.479/84/2008, nr. 2.478/84/2008, nr. 516/84/2009, nr. 2.480/84/2008, nr. 2.510/84/2008, nr. 2.511/84/2008, nr. 2.523/84/2008, nr. 544/84/2009, nr. 2.487/84/2008, nr. 2.486/84/2008, nr. 2.508/84/2008, nr. 2.509/84/2008, nr. 171/84/2009, nr. 95/84/2009, nr. 2.852/84/2008, nr. 2.522/84/2008, nr. 555/84/2009, nr. 2.513/84/2008, nr. 2.492/84/2008, nr. 2.491/84/2008, nr. 93/84/2009, nr. 2.500/84/2008, nr. 422/84/2009, nr. 2.495/84/2008, nr. 2.496/84/2008, nr. 2.489/84/2008, nr. 2.488/84/2008, nr. 90/84/2009, nr. 92/84/2009, nr. 2.485/84/2008, nr. 2.494/84/2008, nr. 2.493/84/2008, nr. 2.490/84/2008, nr. 88/84/2009, nr. 94/84/2009, nr. 71/84/2009, nr. 89/84/2009, nr. 2.505/84/2008, nr. 2.506/84/2008, nr. 148/84/2009, nr. 420/84/2009, nr. 2.499/84/2008, nr. 2.507/84/2009, nr. 2.498/84/2008, nr. 2.497/84/2008, nr. 1/84/2009, nr. 103/84/2009, nr. 84/84/2009, nr. 362/84/2009, nr. 360/84/2009, nr. 217/84/2009, nr. 216/84/2009, nr. 558/84/2009, nr. 542/84/2009, nr. 12/84/2009, nr. 11/84/2009, nr. 2/84/2009, nr. 2.474/84/2008, nr. 2.471/84/2008,

nr. 2.940/84/2008, nr. 2.483/84/2008, nr. 2.484/84/2008, nr. 2.482/84/2008, nr. 2.481/84/2008, nr. 100/84/2009, nr. 99/84/2009, nr. 102/84/2009, nr. 101/84/2009, nr. 105/84/2009, nr. 63/84/2009, nr. 2.502/84/2008, nr. 2.501/84/2008, nr. 3.593/84/2008, nr. 3.592/84/2008, nr. 2.980/84/2008, nr. 2.696/84/2008, nr. 62/84/2009, nr. 70/84/2009, nr. 69/84/2009, nr. 66/84/2009, nr. 87/84/2009, nr. 85/84/2009, nr. 2.504/84/2008, nr. 2.503/84/2008, nr. 2.968/84/2008, nr. 170/84/2009, nr. 158/84/2009, nr. 161/84/2009, nr. 361/84/2009, nr. 65/84/2009, nr. 116/84/2009, nr. 145/84/2009, nr. 146/84/2009, nr. 679/84/2009, nr. 113/84/2009, nr. 64/84/2009, nr. 155/84/2009, nr. 151/84/2009, nr. 162/84/2009, nr. 114/84/2009, nr. 112/84/2009, nr. 68/84/2009, nr. 111/84/2009, nr. 425/84/2009, nr. 107/84/2009, nr. 67/84/2009, nr. 115/84/2009, nr. 91/84/2009, nr. 98/84/2009, nr. 104/84/2009, nr. 156/84/2009, nr. 106/84/2009, nr. 147/84/2009, nr. 110/84/2009, nr. 109/84/2009, nr. 108/84/2009, nr. 86/84/2009, nr. 150/84/2009 și nr. 421/84/2009 ale Tribunalului Sălaj — Secția civilă, în dosarele nr. 5.176/107/2008, nr. 5.204/107/2008, nr. 7.816/107/2008, nr. 5.285/107/2008, nr. 7.801/107/2008, nr. 7.804/107/2008, nr. 7.800/107/2008, nr. 7.798/107/2008, nr. 7.797/107/2008, nr. 7.796/107/2008, nr. 7.817/107/2008, nr. 7.825/107/2008, nr. 7.806/107/2008, nr. 7.747/107/2008, nr. 7.805/107/2008, nr. 7.808/107/2008, nr. 7.757/107/2008, nr. 7.839/107/2008, nr. 5.181/107/2008, nr. 5.175/107/2008, nr. 6.292/107/2008, nr. 5.212/107/2008, nr. 5.287/107/2008, nr. 5.254/107/2008, nr. 5.203/107/2008, nr. 6.029/107/2008, nr. 6.276/107/2008, nr. 5.589/107/2008, nr. 7.365/107/2008, nr. 4.398/107/2008, nr. 7.824/107/2008, nr. 7.329/107/2008, nr. 6.286/107/2008, nr. 5.263/107/2008, nr. 7.328/107/2008, nr. 3.361/107/2008, nr. 3.325/107/2008, nr. 3.324/107/2008, nr. 5.048/107/2008, nr. 4.985/107/2008, nr. 4.399/107/2008, nr. 5.082/107/2008, nr. 5.597/107/2008, nr. 3.346/107/2008, nr. 5.066/107/2008, nr. 5.568/107/2008, nr. 5.069/107/2008, nr. 5.077/107/2008, nr. 5.583/107/2008, nr. 7.893/107/2008, nr. 7.753/107/2008, nr. 7.754/107/2008, nr. 7.756/107/2008, nr. 7.740/107/2008, nr. 109/107/2009, nr. 5.600/107/2008, nr. 7.741/107/2008, nr. 7.759/107/2008, nr. 7.781/107/2008, nr. 7.793/107/2008, nr. 7.746/107/2008, nr. 7.857/107/2008, nr. 7.860/107/2008, nr. 7.861/107/2008, nr. 7.862/107/2008, nr. 7.896/107/2008, nr. 7.836/107/2008, nr. 7.891/107/2008, nr. 7.763/107/2008, nr. 7.890/107/2008, nr. 7.739/107/2008, nr. 7.886/107/2008, nr. 7.189/107/2008, nr. 7.770/107/2008, nr. 111/107/2009, nr. 7.826/107/2008, nr. 7.215/107/2008, nr. 7.773/107/2008, nr. 7.794/107/2008, nr. 7.827/107/2008, nr. 7.829/107/2008, nr. 7.831/107/2008, nr. 7.832/107/2008, nr. 7.843/107/2008, nr. 7.841/107/2008, nr. 7.837/107/2008, nr. 7.838/107/2008, nr. 7.761/107/2008, nr. 7.856/107/2008, nr. 7.855/107/2008, nr. 7.737/107/2008, nr. 7.846/107/2008, nr. 7.847/107/2008, nr. 7.852/107/2008 și nr. 7.853/107/2008 ale Tribunalului Alba — Secția civilă, în dosarele nr. 19.367/63/2008, nr. 523/63/2009, nr. 19.360/63/2008, nr. 18.461/63/2008, nr. 18.626/63/2008, nr. 992/63/2009, nr. 989/63/2009, nr. 19.628/63/2008, nr. 15.698/63/2008, nr. 17.021/63/2008, nr. 994/63/2009 și nr. 18.991/63/2008 ale Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 1.250/101/2009, nr. 9.659/101/2008, nr. 9.706/101/2008, nr. 9.589/101/2008, nr. 9.565/101/2008, nr. 9.566/101/2008, nr. 9.666/101/2008, nr. 9.587/101/2008, nr. 7.668/101/2008, nr. 18.637/63/2007, nr. 7.926/101/2008, nr. 9.635/101/2008, nr. 10.379/101/2008, nr. 9.612/101/2008, nr. 9.614/101/2008 și nr. 10.168/101/2008 ale Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele

nr. 2.703/88/2008, nr. 322/88/2009 și nr. 323/88/2009 ale Tribunalului Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ și în dosarele nr. 5.078/107/2008, nr. 5.037/107/2008, nr. 5.055/107/2008, nr. 4.987/107/2008, nr. 5.088/107/2008, nr. 5.080/107/2008, nr. 5.106/107/2008, nr. 5.111/107/2008, nr. 6.274/107/2008, nr. 5.574/107/2008, nr. 5.027/107/2008, nr. 6.282/107/2008, nr. 5.046/107/2008, nr. 4.984/107/2008, nr. 5.103/107/2008, nr. 5.050/107/2008, nr. 5.022/107/2008, nr. 5.076/107/2008, nr. 6.280/107/2008, nr. 5.579/107/2008, nr. 5.093/107/2008, nr. 5.104/107/2008 și nr. 4.989/107/2008 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal răspund personal părțile Valentin Bădoi, Victor Bobe și Marian Zorilă. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 964D/2009 — nr. 968D/2009, nr. 975D/2009 — nr. 990D/2009, nr. 1.019D/2009 — nr. 1.021D/2009, nr. 1.034D/2009, nr. 1.035D/2009, nr. 1.037D/2009, nr. 1.044D/2009, nr. 1.083D/2009 — nr. 1.102D/2009, nr. 1.115D/2009 — nr. 1.136D/2009, nr. 1.139D/2009 — nr. 1.143D/2009, nr. 1.175D/2009 — nr. 1.264D/2009, nr. 1.269D/2009 — nr. 1.308D/2009, nr. 1.320D/2009 — nr. 1.382D/2009, nr. 1.408D/2009 — nr. 1.453D/2009, nr. 2.005D/2009, nr. 2.006D/2009, nr. 2.016D/2009 — nr. 2.021D/2009, nr. 2.028D/2009 — nr. 2.037D/2009, nr. 2.412D/2009 — nr. 2.421D/2009, nr. 2.508D/2009, nr. 2.509D/2009, nr. 2.576D/2009 — nr. 2.586D/2009, nr. 2.605D/2009 — nr. 2.615D/2009, nr. 2.655D/2009 — nr. 2.666D/2009, nr. 2.857D/2009 — nr. 2.859D/2009, nr. 3.016D/2009 — nr. 3.038D/2009 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Părțile prezente nu se opun conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 965D/2009 — nr. 968D/2009, nr. 975D/2009 — nr. 990D/2009, nr. 1.019D/2009 — nr. 1.021D/2009, nr. 1.034D/2009, nr. 1.035D/2009, nr. 1.037D/2009, nr. 1.044D/2009, nr. 1.083D/2009 — nr. 1.102D/2009, nr. 1.115D/2009 — nr. 1.136D/2009, nr. 1.139D/2009 — nr. 1.143D/2009, nr. 1.175D/2009 — nr. 1.264D/2009, nr. 1.269D/2009 — nr. 1.308D/2009, nr. 1.320D/2009 — nr. 1.382D/2009, nr. 1.408D/2009 — nr. 1.453D/2009, nr. 2.005D/2009, nr. 2.006D/2009, nr. 2.016D/2009 — nr. 2.021D/2009, nr. 2.028D/2009 — nr. 2.037D/2009, nr. 2.412D/2009 — nr. 2.421D/2009, nr. 2.508D/2009, nr. 2.509D/2009, nr. 2.576D/2009 — nr. 2.586D/2009, nr. 2.605D/2009 — nr. 2.615D/2009, nr. 2.655D/2009 — nr. 2.666D/2009, nr. 2.857D/2009 — nr. 2.859D/2009 și nr. 3.016D/2009 — nr. 3.038D/2009 la Dosarul nr. 964D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul părților prezente.

Părțile Valentin Bădoi, Victor Bobe și Marian Zorilă solicită soluționarea excepției de neconstituționalitate astfel încât să faciliteze obținerea drepturilor bănești pe care le revendică de la Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 10, 16 și 17 martie 2009 și din 4 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 4.307/104/2008, nr. 4.306/104/2008, nr. 4.222/104/2008, nr. 3.817/104/2008, nr. 4.660/104/2008, nr. 4.888/104/2008, nr. 69/104/2009, nr. 70/104/2009, nr. 4.788/104/2008, nr. 1.540/63/2009 și nr. 2.259/63/2009, **Tribunalul Olt — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din 13 și 18 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 4.749/87/2008, nr. 946/87/2009, nr. 2.912/87/2008, nr. 3.403/87/2008, nr. 2.801/87/2008, nr. 3.548/87/2008, nr. 2.788/87/2008, nr. 3.455/87/2008, nr. 4.247/87/2008, nr. 2.794/87/2008, nr. 3.305/87/2008, nr. 3.306/87/2008, nr. 2.806/87/2008, nr. 4.027/87/2008, nr. 4.754/87/2008, nr. 3.462/87/2008, nr. 1.941.2/87/2007, nr. 2.327/87/2008, nr. 2.657/87/2008, nr. 2.554/87/2008, nr. 3.373/87/2008, nr. 3.592/87/2009, nr. 2.747/87/2008, nr. 3.379/87/2008, nr. 3.354/87/2008, nr. 2.363.1/87/2007, nr. 3.046/87/2008, nr. 3.362/87/2008, nr. 2.002/87/2008, nr. 3.335/87/2009, nr. 4.503/87/2008, nr. 3.749/87/2008, nr. 4.912/87/2008, nr. 2.381/87/2008, nr. 2.363/87/2008, nr. 4.541/87/2009, nr. 4.507/87/2009, nr. 1.779/87/2008, nr. 1.913/87/2008, nr. 1.082/87/2009, nr. 2.670.17/2007, nr. 2.707/87/2008, nr. 2.663/87/2008, nr. 460/87/2009, nr. 2.765/87/2008, nr. 2.039/87/2008, nr. 2.374.1/87/2007, nr. 4.264/87/2008, nr. 4.345/87/2008, nr. 2.944/87/2008, nr. 1.893/87/2008, nr. 3.255/87/2008, nr. 3.050/87/2008, nr. 3.040/87/2008, nr. 3.753/87/2007, nr. 4.966/87/2008, nr. 4.774/87/2008, nr. 4.848/87/2008, nr. 1.964/87/2008, nr. 2.680/87/2008, nr. 2.167.1/87/2007, nr. 3.041/87/2008, nr. 2.671/87/2008, nr. 305/87/2008, nr. 4.882/87/2008, nr. 3.219/87/2008, nr. 4.591/87/2008, nr. 4.764/87/2008, nr. 3.084/87/2008, nr. 3.047/87/2008, nr. 2.665/87/2008, nr. 1.014/87/2009, nr. 3.697/87/2008, nr. 2.612/87/2008, nr. 4.252/87/2007, nr. 3.699/87/2009, nr. 3.094/87/2009, nr. 3.042/87/2008, nr. 2.704/87/2008, nr. 3.695/87/2008, nr. 3.388/87/2008, nr. 1.016/87/2009, nr. 1023/87/2009, nr. 4.088/87/2007, nr. 3.802/87/2007, nr. 4.855/87/2008, nr. 2.112.1/87/2007, nr. 4.757/87/2008, nr. 2.404/87/2008, nr. 1.023/87/2009, nr. 4.409/87/2008, nr. 3.825/87/2007, nr. 4.956/87/2008, nr. 4.506/87/2008 și nr. 800/87/2009, **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal** a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București și/sau de Societatea Comercială „PSV Company” — S.A. din București cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din 16 și 23 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 416/84/2009, nr. 364/84/2009, nr. 363/84/2009, nr. 419/84/2009, nr. 97/84/2009, nr. 152/84/2009, nr. 160/84/2009, nr. 417/84/2009, nr. 418/84/2009, nr. 154/84/2009, nr. 149/84/2009, nr. 157/84/2009, nr. 159/84/2009, nr. 213/84/2009, nr. 96/84/2009, nr. 215/84/2009, nr. 212/84/2009, nr. 211/84/2009, nr. 209/84/2009, nr. 214/84/2009, nr. 163/84/2009, nr. 210/84/2009, nr. 153/84/2009, nr. 543/84/2009, nr. 2.477/84/2008, nr. 2.476/84/2009, nr. 2.475/84/2008, nr. 2.512/84/2008, nr. 2.903/84/2008, nr. 13/84/2009,

nr. 2.479/84/2008, nr. 2.478/84/2008, nr. 516/84/2009, nr. 2.480/84/2008, nr. 2.510/84/2008, nr. 2.511/84/2008, nr. 2.523/84/2008, nr. 544/84/2009, nr. 2.487/84/2008, nr. 2.486/84/2008, nr. 2.508/84/2008, nr. 2.509/84/2008, nr. 171/84/2009, nr. 95/84/2009, nr. 2.852/84/2008, nr. 2.522/84/2008, nr. 555/84/2009, nr. 2.513/84/2008, nr. 2.492/84/2008, nr. 2.491/84/2008, nr. 93/84/2009, nr. 2.500/84/2008, nr. 422/84/2009, nr. 2.495/84/2008, nr. 2.496/84/2008, nr. 2.489/84/2008, nr. 2.488/84/2008, nr. 90/84/2009, nr. 92/84/2009, nr. 2.485/84/2008, nr. 2.494/84/2008, nr. 2.493/84/2008, nr. 2.490/84/2008, nr. 88/84/2009, nr. 94/84/2009, nr. 71/84/2009, nr. 89/84/2009, nr. 2.505/84/2008, nr. 2.506/84/2008, nr. 148/84/2009, nr. 420/84/2009, nr. 2.499/84/2008, nr. 2.507/84/2009, nr. 2.498/84/2008, nr. 2.497/84/2008, nr. 1/84/2009, nr. 103/84/2009, nr. 84/84/2009, nr. 362/84/2009, nr. 360/84/2009, nr. 217/84/2009, nr. 216/84/2009, nr. 558/84/2009, nr. 542/84/2009, nr. 12/84/2009, nr. 11/84/2009, nr. 2/84/2009, nr. 2.474/84/2008, nr. 2.471/84/2008, nr. 2.940/84/2008, nr. 2.483/84/2008, nr. 2.484/84/2008, nr. 2.482/84/2008, nr. 2.481/84/2008, nr. 100/84/2009, nr. 99/84/2009, nr. 102/84/2009, nr. 101/84/2009, nr. 105/84/2009, nr. 63/84/2009, nr. 2.502/84/2008, nr. 2.501/84/2008, nr. 3.593/84/2008, nr. 3.592/84/2008, nr. 2.980/84/2008, nr. 2.696/84/2008, nr. 62/84/2009, nr. 70/84/2009, nr. 69/84/2009, nr. 66/84/2009, nr. 87/84/2009, nr. 85/84/2009, nr. 2.504/84/2008, nr. 2.503/84/2008, nr. 2.968/84/2008, nr. 170/84/2009, nr. 158/84/2009, nr. 161/84/2009, nr. 361/84/2009, nr. 65/84/2009, nr. 116/84/2009, nr. 145/84/2009, nr. 146/84/2009, nr. 679/84/2009, nr. 113/84/2009, nr. 64/84/2009, nr. 155/84/2009, nr. 151/84/2009, nr. 162/84/2009, nr. 114/84/2009, nr. 112/84/2009, nr. 68/84/2009, nr. 111/84/2009, nr. 425/84/2009, nr. 107/84/2009, nr. 67/84/2009, nr. 115/84/2009, nr. 91/84/2009, nr. 98/84/2009, nr. 104/84/2009, nr. 156/84/2009, nr. 106/84/2009, nr. 147/84/2009, nr. 110/84/2009, nr. 109/84/2009, nr. 108/84/2009, nr. 86/84/2009, nr. 150/84/2009 și nr. 421/84/2009, **Tribunalul Sălaj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din 16, 18, 19 și 25 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 5.176/107/2008, nr. 5.204/107/2008, nr. 7.816/107/2008, nr. 5.285/107/2008, nr. 7.801/107/2008, nr. 7.804/107/2008, nr. 7.800/107/2008, nr. 7.798/107/2008, nr. 7.797/107/2008, nr. 7.796/107/2008, nr. 7.817/107/2008, nr. 7.825/107/2008, nr. 7.806/107/2008, nr. 7.747/107/2008, nr. 7.805/107/2008, nr. 7.808/107/2008, nr. 7.757/107/2008, nr. 7.839/107/2008, nr. 5.181/107/2008, nr. 5.175/107/2008, nr. 6.292/107/2008, nr. 5.212/107/2008, nr. 5.287/107/2008, nr. 5.254/107/2008, nr. 5.203/107/2008, nr. 6.029/107/2008, nr. 6.276/107/2008, nr. 5.589/107/2008, nr. 7.365/107/2008, nr. 4.398/107/2008, nr. 7.824/107/2008, nr. 7.329/107/2008, nr. 6.286/107/2008, nr. 5.263/107/2008, nr. 7.328/107/2008, nr. 3.361/107/2008, nr. 3.325/107/2008, nr. 3.324/107/2008, nr. 5.048/107/2008, nr. 4.985/107/2008, nr. 4.399/107/2008, nr. 5.082/107/2008, nr. 5.597/107/2008, nr. 3.346/107/2008, nr. 5.066/107/2008, nr. 5.568/107/2008, nr. 5.069/107/2008, nr. 5.077/107/2008, nr. 5.583/107/2008, nr. 7.893/107/2008, nr. 7.753/107/2008, nr. 7.754/107/2008, nr. 7.756/107/2008, nr. 7.740/107/2008, nr. 109/107/2009, nr. 5.600/107/2008, nr. 7.741/107/2008, nr. 7.759/107/2008, nr. 7.781/107/2008,

nr. 7.793/107/2008, nr. 7.746/107/2008, nr. 7.857/107/2008, nr. 7.860/107/2008, nr. 7.861/107/2008, nr. 7.862/107/2008, nr. 7.896/107/2008, nr. 7.836/107/2008, nr. 7.891/107/2008, nr. 7.763/107/2008, nr. 7.890/107/2008, nr. 7.739/107/2008, nr. 7.886/107/2008, nr. 7.189/107/2008, nr. 7.770/107/2008, nr. 111/107/2009, nr. 7.826/107/2008, nr. 7.215/107/2008, nr. 7.773/107/2008, nr. 7.794/107/2008, nr. 7.827/107/2008, nr. 7.829/107/2008, nr. 7.831/107/2008, nr. 7.832/107/2008, nr. 7.843/107/2008, nr. 7.841/107/2008, nr. 7.837/107/2008, nr. 7.838/107/2008, nr. 7.761/107/2008, nr. 7.856/107/2008, nr. 7.855/107/2008, nr. 7.737/107/2008, nr. 7.846/107/2008, nr. 7.847/107/2008, nr. 7.852/107/2008 și nr. 7.853/107/2008, **Tribunalul Alba — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din 20 și 25 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 19.367/63/2008, nr. 523/63/2009, nr. 19.360/63/2008, nr. 18.461/63/2008, nr. 18.626/63/2008, nr. 992/63/2009, nr. 989/63/2009, nr. 19.628/63/2008, nr. 15.698/63/2008, nr. 17.021/63/2008, nr. 994/63/2009 și nr. 18.991/63/2008, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București cu ocazia soluționării unor cauze civile având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din 26 și 31 martie și din 7, 10, 14 și 21 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.250/101/2009, nr. 9.659/101/2008, nr. 9.706/101/2008, nr. 9.589/101/2008, nr. 9.565/101/2008, nr. 9.566/101/2008, nr. 9.666/101/2008, nr. 9.587/101/2008, nr. 7.668/101/2008, nr. 18.637/63/2007, nr. 7.926/101/2008, nr. 9.635/101/2008, nr. 10.379/101/2008, nr. 9.612/101/2008, nr. 9.614/101/2008 și nr. 10.168/101/2008, **Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București cu ocazia soluționării unor cauze civile având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din 1 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.703/88/2008, nr. 322/88/2009 și nr. 323/88/2009, **Tribunalul Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București cu ocazia soluționării unor cauze civile având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din 13 și 30 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 5.078/107/2008, nr. 5.037/107/2008, nr. 5.055/107/2008, nr. 4.987/107/2008, nr. 5.088/107/2008, nr. 5.080/107/2008, nr. 5.106/107/2008, nr. 5.111/107/2008, nr. 6.274/107/2008, nr. 5.574/107/2008, nr. 5.027/107/2008, nr. 6.282/107/2008, nr. 5.046/107/2008, nr. 4.984/107/2008, nr. 5.103/107/2008, nr. 5.050/107/2008, nr. 5.022/107/2008, nr. 5.076/107/2008, nr. 6.280/107/2008, nr. 5.579/107/2008, nr. 5.093/107/2008, nr. 5.104/107/2008 și nr. 4.989/107/2008, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298**

alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București cu ocazia soluționării unor cauze civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, care prevede că orice dispoziție contrară acestui act normativ se abrogă, încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 73 alin. (3) lit. p) care stabilesc că regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială se reglementează prin lege organică, și ale art. 79 alin. (1) privind atribuțiile Consiliului Legislativ, precum și prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Consideră că textul de lege criticat, prin formularea sa imprecisă, poate ridica dificultăți de interpretare și aplicare a legii. În acest sens, autorii excepției fac referire la normele procedurale aplicabile în spețele lor, care au ca obiect conflicte de muncă, arătând că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii nu este în măsură să clarifice care dintre acestea urmează să se aplice. Astfel, arată că prevederile art. 72 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă sunt diferite de cele ale art. 284 din Codul muncii, care reglementează aceeași materie, respectiv instanța competentă să soluționeze aceste conflicte. Cu toate că, din perspectiva principiilor de aplicare a legii în timp, în speță ar trebui să fie incidente reglementările mai noi, respectiv cele ale Codului muncii, caracterul special pe care îl are Legea nr. 168/1999 față de dreptul comun în materie, reglementat de Codul muncii, poate conduce la o concluzie contrară, potrivit căreia incidente ar fi dispozițiile legii speciale. Toate aceste argumente sprijină concluzia pe care autorii excepției o consideră esențială pentru motivarea lor, anume că prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii încalcă principiul efectivității juridice, consacrat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Acest principiu presupune că legiuitorul are obligația de a asigura adoptarea unor dispoziții legale eficiente care să fie coerente (cauza *Unédic contra Franței — 2008*), să evite paralelismul legislativ (cauza *Katz contra României — 2009*), să aibă vocația de a respecta drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor și să aibă o aplicabilitate practică uniformă, pentru a se evita o jurisprudență neuniformă (cauza *Santo Pinto contra Portugaliei — 2008*). În plus față de acestea, autorul excepției amintește că, prin dispozițiile art. 62 alin. (1) și art. 63 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, legiuitorul a impus cu caracter imperativ abrogarea expresă directă, excluzând, prin urmare, abrogarea implicită. Acest mod de abordare a fost determinat atât pentru a asigura coerența sistemului legislativ, cât și pentru a asigura eficacitatea principiului separației puterilor în stat, întrucât nu permite judecătorului să legifereze expres unde legiuitorul a tăcut, respectiv să constate abrogarea, deși legiuitorul nu a făcut-o. Nerespectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 prin reglementarea unei norme care are un efect abrogator implicit, precum textul de lege criticat, are semnificația încălcării art. 1 alin. (5) din Constituție care prevede obligativitatea respectării Constituției și a legilor, obligație căreia trebuie să i se supună inclusiv Parlamentul, întrucât textul constituțional nu face nicio distincție cu privire la destinatarii normei.

Tribunalul Olt — Secția civilă, Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal, Tribunalul Sălaj — Secția civilă,

Tribunalul Alba — Secția civilă, Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale Tribunalul Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ și Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că modul de abrogare reglementat de art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, utilizat și în alte acte normative, reprezintă o treaptă intermediară între abrogarea expresă și abrogarea tacită, nefiind de natură a încălca vreo prevedere constituțională. De asemenea, arată că, din modalitatea de susținere a criticii, reiese în mod evident faptul că aspectele invocate vizează probleme de interpretare și aplicare a legii în timp, aspecte ce excedează competenței Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale. În același timp, arată că motivele invocate de autorul excepției privesc, în esență, modul de interpretare și de aplicare a legii, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale, interpretarea normei juridice în procesul de aplicare a legii fiind un atribut exclusiv al instanței de judecată. Menționează că prevederile art. 79 alin. (1) din Constituție nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București și Societatea Comercială „PSV Company” — S.A. din București în dosarele nr. 4.307/104/2008, nr. 4.306/104/2008, nr. 4.222/104/2008, nr. 3.817/104/2008, nr. 4.660/104/2008, nr. 4.888/104/2008, nr. 69/104/2009, nr. 70/104/2009, nr. 4.788/104/2008, nr. 1.540/63/2009 și nr. 2.259/63/2009 ale Tribunalului Olt — Secția civilă, în dosarele nr. 4.749/87/2008, nr. 946/87/2009, nr. 2.912/87/2008, nr. 3.403/87/2008, nr. 2.801/87/2008, nr. 3.548/87/2008, nr. 2.788/87/2008, nr. 3.455/87/2008, nr. 4.247/87/2008, nr. 2.794/87/2008, nr. 3.305/87/2008, nr. 3.306/87/2008, nr. 2.806/87/2008, nr. 4.027/87/2008, nr. 4.754/87/2008, nr. 3.462/87/2008, nr. 1.941.2/87/2007, nr. 2.327/87/2008, nr. 2.657/87/2008, nr. 2.554/87/2008, nr. 3.373/87/2008, nr. 3.592/87/2009, nr. 2.747/87/2008, nr. 3.379/87/2008, nr. 3.354/87/2008, nr. 2.363.1/87/2007, nr. 3.046/87/2008, nr. 3.362/87/2008, nr. 2.002/87/2008, nr. 3.335/87/2009, nr. 4.503/87/2008, nr. 3.749/87/2008, nr. 4.912/87/2008, nr. 2.381/87/2008, nr. 2.363/87/2008, nr. 4.541/87/2009, nr. 4.507/87/2009, nr. 1.779/87/2008, nr. 1.913/87/2008, nr. 1.082/87/2009, nr. 2.670.17/2007, nr. 2.707/87/2008, nr. 2.663/87/2008, nr. 460/87/2009, nr. 2.765/87/2008, nr. 2.039/87/2008, nr. 2.374.1/87/2007, nr. 4.264/87/2008, nr. 4.345/87/2008,

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, având următorul cuprins: „(2) *Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: [...] — orice alte dispoziții contrare.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 73 alin. (3) lit. p) care stabilesc că regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială se reglementează prin lege organică, respectiv ale art. 79 alin. (1) privind atribuțiile Consiliului Legislativ, precum și a prevederilor art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate de autorii excepției și în prezenta cauză, și cu o motivare identică. Astfel, prin Decizia nr. 1.016 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 14 august 2009, Curtea a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, reținând că, în esență, aspectele invocate în motivarea excepției reprezintă, în realitate, probleme de interpretare și aplicare a legii, ce sunt de competența instanțelor de judecată, iar nu a instanței de contencios constituțional.

De asemenea, Curtea a reținut că eventualele necorelări de ordin legislativ dintre dispozițiile Legii nr. 168/1999 și cele ale Legii nr. 53/2003 — Codul muncii nu pot forma obiect al controlului de constituționalitate și nici nu pot fi invocate drept argument în sprijinul susținerii neconstituționalității unor reglementări. Examinarea acestora nu intră în sfera de competență a Curții Constituționale, ci în competența exclusivă a Parlamentului de a interveni pe calea unor modificări, completări sau abrogări pentru a asigura ordinea juridică necesară.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

nr. 2.944/87/2008, nr. 1.893/87/2008, nr. 3.255/87/2008, nr. 3.050/87/2008, nr. 3.040/87/2008, nr. 3.753/87/2007, nr. 4.966/87/2008, nr. 4.774/87/2008, nr. 4.848/87/2008, nr. 1.964/87/2008, nr. 2.680/87/2008, nr. 2.167.1/87/2007, nr. 3.041/87/2008, nr. 2.671/87/2008, nr. 305/87/2008, nr. 4.882/87/2008, nr. 3.219/87/2008, nr. 4.591/87/2008, nr. 4.764/87/2008, nr. 3.084/87/2008, nr. 3.047/87/2008, nr. 2.665/87/2008, nr. 1.014/87/2009, nr. 3.697/87/2008, nr. 2.612/87/2008, nr. 4.252/87/2007, nr. 3.699/87/2009, nr. 3.094/87/2009, nr. 3.042/87/2008, nr. 2.704/87/2008, nr. 3.695/87/2008, nr. 3.388/87/2008, nr. 1.016/87/2009, nr. 1.023/87/2009, nr. 4.088/87/2007, nr. 3.802/87/2007, nr. 4.855/87/2008, nr. 2.112.1/87/2007, nr. 4.757/87/2008, nr. 2.404/87/2008, nr. 1.023/87/2009, nr. 4.409/87/2008, nr. 3.825/87/2007, nr. 4.956/87/2008, nr. 4.506/87/2008 și nr. 800/87/2009 ale Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal, în dosarele nr. 416/84/2009, nr. 364/84/2009, nr. 363/84/2009, nr. 419/84/2009, nr. 97/84/2009, nr. 152/84/2009, nr. 160/84/2009, nr. 417/84/2009, nr. 418/84/2009, nr. 154/84/2009, nr. 149/84/2009, nr. 157/84/2009, nr. 159/84/2009, nr. 213/84/2009, nr. 96/84/2009, nr. 215/84/2009, nr. 212/84/2009, nr. 211/84/2009, nr. 209/84/2009, nr. 214/84/2009, nr. 163/84/2009, nr. 210/84/2009, nr. 153/84/2009, nr. 543/84/2009, nr. 2.477/84/2008, nr. 2.476/84/2009, nr. 2.475/84/2008, nr. 2.512/84/2008, nr. 2.903/84/2008, nr. 13/84/2009, nr. 2.479/84/2008, nr. 2.478/84/2008, nr. 516/84/2009, nr. 2.480/84/2008, nr. 2.510/84/2008, nr. 2.511/84/2008, nr. 2.523/84/2008, nr. 544/84/2009, nr. 2.487/84/2008, nr. 2.486/84/2008, nr. 2.508/84/2008, nr. 2.509/84/2008, nr. 171/84/2009, nr. 95/84/2009, nr. 2.852/84/2008, nr. 2.522/84/2008, nr. 555/84/2009, nr. 2.513/84/2008, nr. 2.492/84/2008, nr. 2.491/84/2009, nr. 93/84/2009, nr. 2.500/84/2008, nr. 422/84/2009, nr. 2.495/84/2008, nr. 2.496/84/2008, nr. 2.489/84/2008, nr. 2.488/84/2008, nr. 90/84/2009, nr. 92/84/2009, nr. 2.485/84/2008, nr. 2.494/84/2008, nr. 2.493/84/2008, nr. 2.490/84/2008, nr. 88/84/2009, nr. 94/84/2009, nr. 71/84/2009, nr. 89/84/2009, nr. 2.505/84/2008, nr. 2.506/84/2008, nr. 148/84/2009, nr. 420/84/2009, nr. 2.499/84/2008, nr. 2.507/84/2009, nr. 2.498/84/2008, nr. 2.497/84/2008, nr. 1/84/2009, nr. 103/84/2009, nr. 84/84/2009, nr. 362/84/2009, nr. 360/84/2009, nr. 217/84/2009, nr. 216/84/2009, nr. 558/84/2009, nr. 542/84/2009, nr. 12/84/2009, nr. 11/84/2009, nr. 2/84/2009, nr. 2.474/84/2008, nr. 2.471/84/2008, nr. 2.940/84/2008, nr. 2.483/84/2008, nr. 2.484/84/2008, nr. 2.482/84/2008, nr. 2.481/84/2008, nr. 100/84/2009, nr. 99/84/2009, nr. 102/84/2009, nr. 101/84/2009, nr. 105/84/2009, nr. 63/84/2009, nr. 2.502/84/2008, nr. 2.501/84/2008, nr. 3.593/84/2008, nr. 3.592/84/2008, nr. 2.980/84/2008, nr. 2.696/84/2008, nr. 62/84/2009, nr. 70/84/2009, nr. 69/84/2009, nr. 66/84/2009, nr. 87/84/2009, nr. 85/84/2009, nr. 2.504/84/2008, nr. 2.503/84/2008, nr. 2.968/84/2008, nr. 170/84/2009, nr. 158/84/2009, nr. 161/84/2009, nr. 361/84/2009, nr. 65/84/2009, nr. 116/84/2009, nr. 145/84/2009, nr. 146/84/2009, nr. 679/84/2009, nr. 113/84/2009, nr. 64/84/2009, nr. 155/84/2009, nr. 151/84/2009, nr. 162/84/2009, nr. 114/84/2009, nr. 112/84/2009, nr. 68/84/2009, nr. 111/84/2009, nr. 425/84/2009, nr. 107/84/2009, nr. 67/84/2009, nr. 115/84/2009, nr. 91/84/2009, nr. 98/84/2009, nr. 104/84/2009, nr. 156/84/2009, nr. 106/84/2009, nr. 147/84/2009, nr. 110/84/2009, nr. 109/84/2009, nr. 108/84/2009, nr. 86/84/2009, nr. 150/84/2009 și nr. 421/84/2009 ale Tribunalului Sălaj — Secția civilă, în dosarele nr. 5.176/107/2008, nr. 5.204/107/2008, nr. 7.816/107/2008, nr. 5.285/107/2008, nr. 7.801/107/2008, nr. 7.804/107/2008, nr. 7.800/107/2008, nr. 7.798/107/2008, nr. 7.797/107/2008, nr. 7.796/107/2008, nr. 7.817/107/2008, nr. 7.825/107/2008, nr. 7.806/107/2008, nr. 7.747/107/2008, nr. 7.805/107/2008, nr. 7.808/107/2008, nr. 7.757/107/2008, nr. 7.839/107/2008, nr. 5.181/107/2008, nr. 5.175/107/2008, nr. 6.292/107/2008, nr. 5.212/107/2008, nr. 5.287/107/2008, nr. 5.254/107/2008, nr. 5.203/107/2008, nr. 6.029/107/2008, nr. 6.276/107/2008, nr. 5.589/107/2008, nr. 7.365/107/2008, nr. 4.398/107/2008, nr. 7.824/107/2008, nr. 7.329/107/2008, nr. 6.286/107/2008, nr. 5.263/107/2008, nr. 7.328/107/2008, nr. 3.361/107/2008, nr. 3.325/107/2008, nr. 3.324/107/2008, nr. 5.048/107/2008, nr. 4.985/107/2008, nr. 4.399/107/2008, nr. 5.082/107/2008, nr. 5.597/107/2008, nr. 3.346/107/2008, nr. 5.066/107/2008, nr. 5.568/107/2008, nr. 5.069/107/2008, nr. 5.077/107/2008, nr. 5.583/107/2008, nr. 7.893/107/2008, nr. 7.753/107/2008, nr. 7.754/107/2008, nr. 7.756/107/2008, nr. 7.740/107/2008, nr. 109/107/2009, nr. 5.600/107/2008, nr. 7.741/107/2008, nr. 7.759/107/2008, nr. 7.781/107/2008, nr. 7.793/107/2008, nr. 7.746/107/2008, nr. 7.857/107/2008, nr. 7.860/107/2008, nr. 7.861/107/2008, nr. 7.862/107/2008, nr. 7.896/107/2008, nr. 7.836/107/2008, nr. 7.891/107/2008, nr. 7.763/107/2008, nr. 7.890/107/2008, nr. 7.739/107/2008, nr. 7.886/107/2008, nr. 7.189/107/2008, nr. 7.770/107/2008, nr. 111/107/2009, nr. 7.826/107/2008, nr. 7.215/107/2008, nr. 7.773/107/2008, nr. 7.794/107/2008, nr. 7.827/107/2008, nr. 7.829/107/2008, nr. 7.831/107/2008, nr. 7.832/107/2008, nr. 7.843/107/2008, nr. 7.841/107/2008, nr. 7.837/107/2008, nr. 7.838/107/2008, nr. 7.761/107/2008, nr. 7.856/107/2008, nr. 7.855/107/2008, nr. 7.737/107/2008, nr. 7.846/107/2008, nr. 7.847/107/2008, nr. 7.852/107/2008 și nr. 7.853/107/2008 ale Tribunalului Alba — Secția civilă, în dosarele nr. 19.367/63/2008, nr. 523/63/2009, nr. 19.360/63/2008, nr. 18.461/63/2008, nr. 18.626/63/2008, nr. 992/63/2009, nr. 989/63/2009, nr. 19.628/63/2008, nr. 15.698/63/2008, nr. 17.021/63/2008, nr. 994/63/2009 și nr. 18.991/63/2008 ale Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 1.250/101/2009, nr. 9.659/101/2008, nr. 9.706/101/2008, nr. 9.589/101/2008, nr. 9.565/101/2008, nr. 9.566/101/2008, nr. 9.666/101/2008, nr. 9.587/101/2008, nr. 7.668/101/2008, nr. 18.637/63/2007, nr. 7.926/101/2008, nr. 9.635/101/2008, nr. 10.379/101/2008, nr. 9.612/101/2008, nr. 9.614/101/2008 și nr. 10.168/101/2008 ale Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 2.703/88/2008, nr. 322/88/2009 și nr. 323/88/2009 ale Tribunalului Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ și în dosarele nr. 5.078/107/2008, nr. 5.037/107/2008, nr. 5.055/107/2008, nr. 4.987/107/2008, nr. 5.088/107/2008, nr. 5.080/107/2008, nr. 5.106/107/2008, nr. 5.111/107/2008, nr. 6.274/107/2008, nr. 5.574/107/2008, nr. 5.027/107/2008, nr. 6.282/107/2008, nr. 5.046/107/2008, nr. 4.984/107/2008, nr. 5.103/107/2008, nr. 5.050/107/2008, nr. 5.022/107/2008, nr. 5.076/107/2008, nr. 6.280/107/2008, nr. 5.579/107/2008, nr. 5.093/107/2008, nr. 5.104/107/2008 și nr. 4.989/107/2008 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.310

din 13 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 alin. (1) și (2)
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Termoserv Turceni” — S.A. din Turceni în Dosarul nr. 13.417/95/2008 al Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.106D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 238 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Termoserv Turceni” — S.A. din Turceni în Dosarul nr. 15.986/95/2008 al Tribunalului Gorj.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 875D/2009 și nr. 1.106D/2009 este identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.106D/2009 la Dosarul nr. 875D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 25 februarie 2009 și 19 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 13.417/95/2008 și nr. 15.986/95/2008, **Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Termoserv Turceni” — S.A. din Turceni cu prilejul soluționării unor conflicte de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 238 alin. (1) și (2) din Codul muncii sunt contrare art. 1 alin. (4), art. 9, art. 16, art. 40, art. 41 alin. (5), art. 53 și art. 73 din Constituție. Astfel, consideră că textele de lege criticate conferă instanței de

judecată atribuții de legiuitor, încălcându-se astfel principiul separației puterilor în stat. În acest sens, arată că prin aceste texte de lege se permite instanței de judecată să intervină și să completeze contractele colective de muncă care au putere de lege între părțile contractante, ceea ce echivalează cu o adăugare la lege. Implicit se produce și o lezare a dispozițiilor art. 73 din Constituție. De asemenea, arată că textele de lege criticate impun partenerilor sociali care încheie contracte colective de muncă la nivel de angajator și care nu sunt parte semnatară sau afiliată vreunui organism sindical sau patronal ce a semnat contractul colectiv la nivel național să se supună clauzelor stabilite în acest din urmă contract în ceea ce privește limitele minimale ale drepturilor stabilite, lucru ce încalcă grav principiul egalității cetățenilor în fața legii. În sfârșit, consideră că este încălcat și dreptul părților de a încheia liber un contract individual de muncă sau un contract colectiv de muncă, instituind în sarcina angajatorului obligații foarte oneroase, generate de încheierea unor alte contracte față de care acesta este un terț. Astfel este înfrânt art. 53 din Constituție, întrucât angajatorul nu poate negocia drepturi inferioare celor prevăzute la nivel de ramură, lucru ce poate genera inclusiv incapacitatea de plată a acestor drepturi sau chiar falimentul angajatorului.

Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că un contract colectiv de muncă are ca scop, în principal, tocmai coordonarea intereselor muncitorilor și angajatorilor și armonizarea acestora, reprezentând un instrument al politicii de personal. Un contract colectiv de muncă este o lucrare contractuală ce trebuie adaptată în permanență condițiilor cadru fluctuante ale pieței muncii, aceste condiții fiind în general datorate aspectelor juridice și de politică socială. Pentru asigurarea uniformizării condițiilor de angajare și de muncă, este necesară încheierea contractelor colective de muncă la nivel de angajator, de ramură, de grupuri de angajatori și la nivel național, astfel că legiuitorul a impus forța obligatorie a acestor contracte pe linie ierarhică. Acolo unde nu există contract colectiv de muncă la nivel de unitate, se aplică dispozițiile din contractul colectiv de muncă de la nivelul superior.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului, făcând, de asemenea, trimitere la jurisprudența Curții Constituționale, concretizată în deciziile nr. 380/2004 și nr. 511/2006, consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de

judcătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 238 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora: „(1) *Contractele colective de muncă nu pot conține clauze care să stabilească drepturi la un nivel inferior celui stabilit prin contractele colective de muncă încheiate la nivel superior.*

(2) *Contractele individuale de muncă nu pot conține clauze care să stabilească drepturi la un nivel inferior celui stabilit prin contractele colective de muncă.*”

Autorul excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației puterilor în stat, art. 9 referitor la sindicate, patronate și asociațiile profesionale, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 40 care consacră dreptul la asociere, art. 41 alin. (5) care garantează dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 73 prin care se arată că regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele,

patronatele și protecția socială se reglementează prin lege organică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au constituit în mai multe rânduri obiect al controlului de constituționalitate în raport cu aceleași texte din Constituție și motivări asemănătoare celei din prezenta cauză.

În acest sens, poate fi amintită Decizia nr. 380 din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.015 din 3 noiembrie 2004, prin care Curtea a reținut că sunt neîntemeiate criticile de neconstituționalitate raportate la dispozițiile art. 9, art. 40, art. 41 și art. 53 din Constituție, pentru considerentele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 1 alin. (4) și art. 73 din Constituție, Curtea constată că textele de lege criticate nu prevăd libertatea instanțelor judecătorești de a institui noi clauze în contractele de muncă, ele putând constitui doar temei pentru sancționarea unor astfel de contracte prin care s-au stabilit drepturi inferioare celor stipulate în contractele colective de muncă încheiate la nivel superior.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Termoserv Turceni” — S.A. din Turceni în dosarele nr. 13.417/95/2008 și nr. 15.986/95/2008 ale Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.313

din 13 octombrie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 15 și 16
din titlul IV al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției,
precum și unele măsuri adiacente și art. 110¹ lit. a) din Legea fondului funciar nr. 18/1991**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 15 și 16 din titlul IV al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și art. 110¹ din Legea fondului funciar

nr. 18/1991, excepție ridicată de Magdalena Ungur în Dosarul nr. 232/226/2009 al Judecătorei Făgăraș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, autorul excepției a comunicat concluzii scrise prin care solicită admiterea acesteia.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 232/226/2009, **Judecătoria Făgăraș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 15 și 16 din titlul IV al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și art. 110¹ din Legea fondului funciar nr. 18/1991**. Excepția a fost ridicată de Magdalena Ungur într-o cauză penală având ca obiect plângerea împotriva rezoluției procurorului de neîncepere a urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că parchetul a dispus neînceperea urmăririi penale, deoarece fapta denunțată a fost dezincriminată prin art. I pct. 15 din titlul IV al Legii nr. 247/2005, care a abrogat art. 109 din Legea nr. 18/1991. De asemenea, arată că art. I pct. 16 din titlul IV al Legii nr. 247/2005 a reintrodus fapta denunțată în art. 110¹ din Legea nr. 18/1991, însă a calificat-o drept contravenție. În aceste condiții, consideră că dispozițiile art. 16 au fost încălcate, de vreme ce calitatea de membru al comisiei funciare este mai presus de lege și absolvă făptuitorul de răspunderea penală pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu.

Judecătoria Făgăraș apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată. În acest sens, arată că abrogarea art. 109 din Legea nr. 18/1991 și introducerea art. 110¹ în aceeași lege reprezintă o opțiune a legiuitorului în cadrul măsurilor de politică penală, care nu este de natură să înfrângă dispozițiile constituționale ale art. 16.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că acestea se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în situațiile vizate de ipoteza normei, fără discriminare pe considerente arbitrare. Totodată, apreciază că legiuitorul este în drept să stabilească mijloacele juridice prin care se poate realiza protecția diferitelor valori sociale, în funcție de gradul de pericol social al faptelor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Prin încheiere, instanța de judecată a sesizat Curtea cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 15 și 16 din titlul IV al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și ale art. 110¹ din Legea fondului funciar nr. 18/1991.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. I pct. 15 și 16 din titlul IV — *Modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991* — al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, având următorul conținut:

„15. *Articolul 109 se abrogă.*

16. *După articolul 110, se introduc trei noi articole, articolele 110¹, 110² și 110³, cu următorul cuprins:*

«Art. 110¹. — *Constituie contravenții la normele privind reconstituirea dreptului de proprietate următoarele fapte:*

a) *fapta persoanei fizice care are calitatea de membru al comisiei locale sau județene de aplicare a prezentei legi de a împiedica în orice mod sau de a întârzia nejustificat reconstituirea sau constituirea, după caz, a dreptului de proprietate ori eliberarea titlului de proprietate către persoanele îndreptățite, precum și eliberarea titlului de proprietate fără îndeplinirea condițiilor legale;*

b) *neafișarea datelor menționate în art. 27 alin. (41) de către primar în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii precedente;*

c) *afișarea de către primar a unor date privind reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate, care nu corespund realității.*

Art. 110². — *Contravențiile prevăzute la art. 110¹ se sancționează astfel:*

a) *cea de la litera a) cu amendă de la 100.000.000 lei la 300.000.000 lei;*

b) *cele de la literele b) și c) cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei.*

Art. 110³. — *Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 110¹ și art. 110² se fac de către Împunerniciții Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și de către prefect sau împunerniciții acestuia, în cazul membrilor comisiilor locale.»*

Totodată, analizând notele scrise ale autorului excepției, Curtea constată că obiect al excepției îl constituie și prevederile art. 110¹ lit. a) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998. Art. 110¹ a fost introdus prin art. I pct. 16 din titlul IV al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, completat prin articolul unic, pct. 2 din titlul VI al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.194 din 30 decembrie 2005, și modificat de art. I pct. 9 din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 3 iulie 2006.

Art. 110¹ lit. a) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 are următorul conținut:

„*Constituie contravenții la normele privind reconstituirea dreptului de proprietate următoarele fapte:*

a) *fapta persoanei fizice care are calitatea de membru al comisiei locale sau județene de aplicare a prezentei legi de a împiedica în orice mod sau de a întârzia nejustificat reconstituirea sau constituirea, după caz, a dreptului de proprietate ori eliberarea titlului de proprietate către persoanele îndreptățite, precum și eliberarea titlului de proprietate fără îndeplinirea condițiilor legale.»*

Textele de lege criticate sunt raportate la dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că abrogarea art. 109 din Legea nr. 18/1991, ce incrimina, în alin. (1), fapta persoanei fizice care avea calitatea de membru al comisiei locale sau județene de aplicare a legii fondului funciar de a împiedica în orice mod sau de a întârzia nejustificat reconstituirea sau constituirea, după caz, a dreptului de proprietate ori eliberarea titlurilor de proprietate persoanelor

îndreptățite, precum și eliberarea lor nejustificată sau pe baza unor mărturii despre care a avut cunoștință ca fiind false, ca infracțiune de abuz în serviciu, nu este de natură să aducă atingere dispozițiilor constituționale invocate. Astfel, legiuitorul este competent să aprecieze dacă gravitatea anumitor fapte antisociale poate determina calificarea acestora ca infracțiuni sau contravenții, fără ca prin aceasta să se aducă atingere dispozițiilor constituționale privind egalitatea cetățenilor în fața legii.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 15 și 16 din titlul IV al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și art. 110¹ lit. a) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Magdalena Ungur în Dosarul nr. 232/226/2009 al Judecătorei Făgăraș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.356

din 22 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4) și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Nicolae Cochinescu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4) și art. 8 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bucharest Arena” — S.A. din Buftea în Dosarul nr. 2.342/94/2009 al Judecătorei Buftea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.527D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) și (2) și art. 8

alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Centrul Medical Mipet” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 62/280/2009 al Judecătorei Pitești — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.537D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Integra Comtel” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 2.633/197/2009 al Judecătorei Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.539D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, ridicată de Societatea

Comercială „Bucharest Arena” — S.A. din Buftea în Dosarul nr. 1.689/94/2009 al Judecătoriei Buftea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.540D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4) și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bucharest Arena” — S.A. din Buftea în Dosarul nr. 856/94/2009 al Judecătoriei Buftea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 5.209D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bucharest Arena” — S.A. din Buftea în Dosarul nr. 2.223/94/2009 al Judecătoriei Buftea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 5.248D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pro EI” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 3.834/197/2009 al Judecătoriei Brașov.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 3.527D/2009, nr. 3.537D/2009, nr. 3.539D/2009, nr. 3.540D/2009, nr. 5.209D/2009 și nr. 5.248D/2009 la Dosarul nr. 3.510D/2009, având în vedere că acestea au un obiect parțial identic.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 3.527D/2009, nr. 3.537D/2009, nr. 3.539D/2009, nr. 3.540D/2009, nr. 5.209D/2009 și nr. 5.248D/2009 la Dosarul nr. 3.510D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 28 aprilie 2009, 4 mai 2009, 8 mai 2009 și 14 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.342/94/2009, nr. 1.689/94/2009, nr. 856/94/2009 și nr. 2.223/94/2009, **Judecătoria Buftea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4) și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bucharest Arena” — S.A. din Buftea în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri privind somația de plată.

Prin Încheierea din 4 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 62/280/2009, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) și (2) și art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Societatea Comercială

„Centrul Medical Mipet” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind somația de plată.

Prin încheierile din 6 mai 2009 și 29 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.633/197/2009 și nr. 3.834/197/2009, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Integra Comtel” — S.R.L. din Brașov și de Societatea Comercială „Pro EI” — S.R.L. din Brașov în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri privind somația de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece art. 1 alin. (1) permite instanței de judecată să soluționeze cauza fără ca debitorul să poată administra probe în apărare, art. 4 alin. (2) instituie o procedură sumară, bazată pe luarea în considerare numai a actelor și a explicațiilor date de părți, art. 6 are un conținut neclar, modul de comunicare a ordonanței care conține somația de plată echivalează cu pronunțarea judecătorului înainte de a administra probe, art. 8 prevede o singură cale de atac, și anume cererea în anulare, ceea ce constituie o încălcare a principiului liberului acces la justiție, a dreptului la apărare și a normelor constituționale care reglementează dreptul de proprietate.

Judecătoria Buftea, Judecătoria Pitești — Secția civilă și Judecătoria Brașov apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4) și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile de lege criticate au, în prezent, următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1): „*Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani,*

asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.”;

— Art. 4 alin. (2): „În toate cazurile, pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruii în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru înțelegerea părților asupra modalităților de plată.”;

— Art. 6 alin. (1), (2) și (4): „(1) Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.

(2) Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată. [...]

(4) Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”;

— Art. 8: „(1) Împotriva ordonanței prevăzute la art. 6 alin. (2) debitorul poate formula cererea în anulare, în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia.

(2) Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.

(3) abrogat

(4) Dacă instanța investită admite cererea în anulare, aceasta va anula ordonanța, pronunțând o hotărâre irevocabilă. Prevederile art. 7 se aplică în mod corespunzător.

(5) Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 126 privind instanțele judecătorești și art. 129 privind folosirea căilor de atac, precum și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat în numeroase cauze asupra dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, atât în ansamblul ei, cât și

prin examinarea separată a dispozițiilor sale, prin raportare la aceleași norme constituționale invocate și în prezenta cauză. De exemplu, prin Decizia nr. 522/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 13 iulie 2006, Curtea a reținut, în esență, că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 reglementează o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, care urmărește recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor certe, lichide și exigibile, ce reprezintă obligații contractuale de plată a unor sume de bani. Acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă utilizabile la înscrisuri, în prima fază, completate ulterior cu explicațiile și lămuririle date de părți, limitarea fiind deopotrivă valabilă pentru ambele părți, în condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Modul în care instanțele judecătorești admit sau resping cererile de probațiune reprezintă o problemă de aplicare, iar nu de constituționalitate a textului de lege. Împotriva hotărârii de respingere a cererii în anulare debitorul poate declara recurs, care se judecă conform normelor dreptului comun, iar împotriva titlului executoriu poate formula contestație la executare, de asemenea, potrivit normelor Codului de procedură civilă. Totodată, textele de lege criticate conțin norme de procedură asupra cărora legiuitorul este suveran a legifera, evident cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale, în temeiul art. 126 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege.

Cu privire la dispozițiile art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 447/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 5 ianuarie 2005, prilej cu care a constatat conformitatea textului în cauză cu Legea fundamentală, stabilind că specificul domeniului supus reglementării a impus adoptarea unor soluții diferite față de cele din dreptul comun. Chiar dacă cererea în anulare este o cale de atac cu fizionomie juridică proprie, iar hotărârea de respingere a acesteia este irevocabilă, dispozițiile legale criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile art. 129 din Constituție, potrivit cărora căile de atac se exercită în condițiile legii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4) și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bucharest Arena” — S.A. din Buftea în dosarele nr. 2.342/94/2009, nr. 1.689/94/2009, nr. 856/94/2009 și nr. 2.223/94/2009 ale Judecătorei Buftea, de Societatea Comercială „Centrul Medical Mipet” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 62/280/2009 al Judecătorei Pitești — Secția civilă și de Societatea Comercială „Integra Comtel” — S.R.L. din Brașov și Societatea Comercială „Pro El” — S.R.L. din Brașov în dosarele nr. 2.633/197/2009 și nr. 3.834/197/2009 ale Judecătorei Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 octombrie 2009.

PREȘEDINTE,
NICOLAE COCHINESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.377

din 27 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. și, respectiv, Societatea Comercială „PSV Company” — S.A. București în dosarele nr. 4.556/87/2008, nr. 2.981/87/2008, nr. 2.995/87/2008, nr. 3.008/87/2008, nr. 3.981/87/2008, nr. 4.048/87/2008, nr. 4.548/87/2008, nr. 3.061/87/2008, nr. 2.289/87/2008, nr. 3.615/87/2008, nr. 3.285/87/2008, nr. 3.353/87/2008, nr. 3.356/87/2008, nr. 3.359/87/2008, nr. 2.977/87/2008, nr. 2.976/87/2008, nr. 2.975/87/2008, nr. 3.545/87/2008, nr. 4.577/87/2008, nr. 4.139/87/2008, nr. 2.990/87/2008, nr. 2.280/87/2008, nr. 2.590/87/2008, nr. 2.566/87/2008, nr. 3.902/87/2008, nr. 2.622/87/2008, nr. 4.353/87/2008, nr. 3.064/87/2008, nr. 3.716/87/2008, nr. 624/87/2008, nr. 4.685/87/2008, nr. 4.934/87/2008, nr. 4.976/87/2008, nr. 804/87/2008, nr. 3.105/87/2008, nr. 2.988/87/2008, nr. 3.935/87/2008, nr. 3.030/87/2008, nr. 2.983/87/2008, nr. 2.978/87/2008, nr. 3.103/87/2008, nr. 2740.1/87/2008, nr. 4.135/87/2008, nr. 3.060/87/2008, nr. 3.746/87/2008, nr. 2.563/87/2008, nr. 2.562/87/2008, nr. 2.626/87/2008, nr. 787/87/2008, nr. 3.100/87/2008, nr. 4.994/87/2008, nr. 4.456/87/2008, nr. 4.648/87/2008, nr. 3.947/87/2008, nr. 3.702/87/2008, nr. 3.566/87/2008, nr. 3.938/87/2008, nr. 3.206/87/2008, nr. 4.554/87/2008, nr. 3.612/87/2008, nr. 1.175/87/2008, nr. 127/87/2009, nr. 4.953/87/2008, nr. 3.625/87/2007, nr. 3.728/87/2007 și nr. 4.205/87/2007 ale Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal, precum și în dosarele nr. 16.480/95/2008, nr. 52/95/2009, nr. 2.524/95/2009, nr. 2.516/95/2009, nr. 560/95/2009, nr. 2.014/95/2009, nr. 2.642/95/2009, nr. 2.013/95/2009, nr. 2.636/95/2009, nr. 2.036/95/2009, nr. 2.652/95/2009, nr. 2.639/95/2009, nr. 2.648/95/2009, nr. 2.900/95/2009, nr. 1.932/95/2009, nr. 1.703/95/2009, nr. 11.406/95/2008, nr. 2.969/95/2009, nr. 11.407/95/2008, nr. 2.406/95/2009, nr. 11.410/95/2008, nr. 2.807/95/2009, nr. 2.952/95/2009, nr. 3.051/95/2009, nr. 3.166/95/2009, nr. 2.989/95/2009, nr. 3.290/95/2009, nr. 3.168/95/2009, nr. 3.176/95/2009, nr. 3.173/95/2009, nr. 2.996/95/2009, nr. 3.177/95/2009, nr. 3.231/95/2009, nr. 3.240/95/2009, nr. 3.237/95/2009, nr. 3.222/95/2009, nr. 3.192/95/2009, nr. 3.219/95/2009, nr. 14.125/95/2008, nr. 14.106/95/2008, nr. 3.175/95/2009 și nr. 4.068/95/2009 ale Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.860 D/2009—2.864 D/2009, nr. 3.043 D/2009—3.110 D/2009, nr. 3.298 D/2009—3.318 D/2009, nr. 3.355 D/2009—3.363 D/2009, nr. 3.422 D/2009—3.429 D/2009, nr. 3.479 D/2009 și nr. 3.480 D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.861 D/2009—2.864 D/2009, nr. 3.043 D/2009—3.110 D/2009, nr. 3.298 D/2009—nr. 3.318 D/2009, nr. 3.355 D/2009—3.363 D/2009, nr. 3.422 D/2009—3.429 D/2009, nr. 3.479 D/2009 și nr. 3.480 D/2009 la Dosarul nr. 2.860 D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 27 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 4.556/87/2008, nr. 2.981/87/2008, nr. 2.995/87/2008, nr. 3.008/87/2008, nr. 3.981/87/2008, nr. 4.048/87/2008, nr. 4.548/87/2008, nr. 3.061/87/2008, nr. 2.289/87/2008, nr. 3.615/87/2008, nr. 3.285/87/2008, nr. 3.353/87/2008, nr. 3.356/87/2008, nr. 3.359/87/2008, nr. 2.977/87/2008, nr. 2.976/87/2008, nr. 2.975/87/2008, nr. 3.545/87/2008, nr. 4.577/87/2008, nr. 4.139/87/2008, nr. 2.990/87/2008, nr. 2.280/87/2008, nr. 2.590/87/2008, nr. 2.566/87/2008, nr. 3.902/87/2008, nr. 2.622/87/2008, nr. 4.353/87/2008, nr. 3.064/87/2008, nr. 3.716/87/2008, nr. 624/87/2008, nr. 4.685/87/2008, nr. 4.934/87/2008, nr. 4.976/87/2008, nr. 804/87/2008, nr. 3.105/87/2008, nr. 2.988/87/2008, nr. 3.935/87/2008, nr. 3.030/87/2008, nr. 2.983/87/2008, nr. 2.978/87/2008, nr. 3.103/87/2008, nr. 2740.1/87/2008, nr. 4.135/87/2008, nr. 3.060/87/2008, nr. 3.746/87/2008, nr. 2.563/87/2008, nr. 2.562/87/2008, nr. 2.626/87/2008, nr. 787/87/2008, nr. 3.100/87/2008, nr. 4.994/87/2008, nr. 4.456/87/2008, nr. 4.648/87/2008, nr. 3.947/87/2008, nr. 3.702/87/2008, nr. 3.566/87/2008, nr. 3.938/87/2008, nr. 3.206/87/2008, nr. 4.554/87/2008, nr. 3.612/87/2008 și nr. 1.175/87/2008, precum și prin încheierile din 6 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 127/87/2009, nr. 4.953/87/2008, nr. 3.625/87/2007, nr. 3.728/87/2007 și nr. 4.205/87/2007, **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul**

muncii. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. și, respectiv, Societatea Comercială „PSV Company” — S.A. București.

Prin încheierile din 1 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 16.480/95/2008, nr. 52/95/2009, nr. 2.524/95/2009 și nr. 2.516/95/2009, încheierile din 6 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 560/95/2009, nr. 2.014/95/2009, 2.642/95/2009, nr. 2.013/95/2009, nr. 2.636/95/2009, nr. 2.036/95/2009, nr. 2.652/95/2009, nr. 2.639/95/2009, nr. 2.648/95/2009 și nr. 2.900/95/2009, încheierile din 8 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.932/95/2009, nr. 1.703/95/2009, nr. 11.406/95/2008, nr. 2.969/95/2009, nr. 11.407/95/2008, nr. 2.406/95/2009, nr. 11.410/95/2008, nr. 2.807/95/2009 și nr. 2.952/95/2009, încheierile din 12 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 3.051/95/2009, nr. 3.166/95/2009, nr. 2.989/95/2009, nr. 3.290/95/2009, nr. 3.168/95/2009, nr. 3.176/95/2009, nr. 3.173/95/2009, nr. 2.996/95/2009, nr. 3.177/95/2009, nr. 3.231/95/2009, nr. 3.240/95/2009, nr. 3.237/95/2009, nr. 3.222/95/2009, nr. 3.192/95/2009 și nr. 3.219/95/2009, încheierile din 13 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 14.125/95/2008, nr. 14.106/95/2008, nr. 3.175/95/2009 și nr. 4.068/95/2009, **Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii,** ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, similară în dosarele conexe, se susține că, în cauză, pentru stabilirea competenței teritoriale a instanței intră în concurs Codul muncii, care constituie dreptul comun în materie, cu Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, legea specială. Deoarece ambele reglementări au forță juridică egală, fiind legi organice, trebuie stabilit dacă Legea nr. 168/1999 mai este în vigoare sau nu, având în vedere faptul că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii stabilește că se abrogă orice alte dispoziții contrare. Această din urmă normă, ce face obiectul excepției, a constituit temei pentru interpretarea textului ca reprezentând o abrogare „implicită”, or, în lumina actualelor reglementări privind normele de tehnică legislativă, prin care s-a impus abrogarea expresă directă, aceasta vădește o vădită neinformare legislativă și necunoașterea legii. Ca urmare, abrogarea generică — indirectă ca modalitate de abrogare a unor dispoziții legale nu mai poate fi utilizată, deoarece încalcă principiul efectivității juridice. Dispozițiile Codului muncii nu pot modifica implicit prevederile legale cuprinse în Legea nr. 168/1999, întrucât aceasta ar contraveni prevederilor constituționale.

Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal consideră că excepția este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 au abrogat implicit art. 72 din Legea nr. 168/1999, aspectele invocate privind aplicarea legii în timp și asupra cărora instanța de judecată are căderea de a se pronunța.

Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate, întrucât abrogarea reprezintă procedeul tehnico-juridic prin care actele normative fără termen își încetează activitatea prin renunțarea la ele. Abrogarea cunoaște mai multe forme, respectiv expresă (directă și indirectă), când noul act normativ prevede că vechiul act normativ se abrogă în mod expres, sau tacită, când în noul act normativ nu se prevede nimic în legătură cu acțiunea vechilor

norme juridice. Instanța mai observă că atât Legea nr. 168/1999, cât și Legea nr. 53/2003 sunt legi organice și prin urmare au forță juridică egală, astfel că, prin intrarea în vigoare a Codului muncii (Legea nr. 53/2003), au fost abrogate implicit dispozițiile art. 72 din Legea nr. 168/1999 (abrogare parțială), conform cărora „cererile referitoare la soluționarea conflictelor de drepturi se adresează instanței judecătorești competente în a cărei circumscripție își are sediul unitatea”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional. Arată totodată că motivele invocate privesc, în esență, modul de interpretare și de aplicare a legii, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale stabilite prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, dispoziții care au următorul conținut: *„Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: [...] orice alte dispoziții contrare.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind separația puterilor în stat și supremația Constituției și a legilor, ale art. 73 alin. (3) lit. p) privind reglementarea, prin lege organică, a raporturilor de muncă, sindicatelor, patronatelor și protecției sociale și ale art. 79 alin. (1) privind rolul Consiliului Legislativ.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu aceleași prevederi ale Legii fundamentale invocate în prezenta cauză și față de critici identice.

În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 1.005 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 18 august 2009, precum și deciziile nr. 1.016 și 1.017 din 7 iulie 2009, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 14 august 2009, prin care Curtea a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, reținând, în esență, că susținerile autorului acesteia vizează aspecte de interpretare și aplicare a legii, respectiv de tehnică legislativă, care nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, ci a instanțelor judecătorești, a Înaltei Curți de Casație și Justiție sau a legiuitorului, după caz.

Pentru aceleași considerente, și în prezenta cauză se impune menținerea aceleiași soluții.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. și, respectiv, Societatea Comercială „PSV Company” — S.A. București în dosarele nr. 4.556/87/2008, nr. 2.981/87/2008, nr. 2.995/87/2008, nr. 3.008/87/2008, nr. 3.981/87/2008, nr. 4.048/87/2008, nr. 4.548/87/2008, nr. 3.061/87/2008, nr. 2.289/87/2008, nr. 3.615/87/2008, nr. 3.285/87/2008, nr. 3.353/87/2008, nr. 3.356/87/2008, nr. 3.359/87/2008, nr. 2.977/87/2008, nr. 2.976/87/2008, nr. 2.975/87/2008, nr. 3.545/87/2008, nr. 4.577/87/2008, nr. 4.139/87/2008, nr. 2.990/87/2008, nr. 2.280/87/2008, nr. 2.590/87/2008, nr. 2.566/87/2008, nr. 3.902/87/2008, nr. 2.622/87/2008, nr. 4.353/87/2008, nr. 3.064/87/2008, nr. 3.716/87/2008, nr. 624/87/2008, nr. 4.685/87/2008, nr. 4.934/87/2008, nr. 4.976/87/2008, nr. 804/87/2008, nr. 3.105/87/2008, nr. 2.988/87/2008, nr. 3.935/87/2008, nr. 3.030/87/2008, nr. 2.983/87/2008, nr. 2.978/87/2008, nr. 3.103/87/2008, nr. 2740.1/87/2008, nr. 4.135/87/2008, nr. 3.060/87/2008, nr. 3.746/87/2008, nr. 2.563/87/2008, nr. 2.562/87/2008, nr. 2.626/87/2008, nr. 787/87/2008, nr. 3.100/87/2008, nr. 4.994/87/2008, nr. 4.456/87/2008, nr. 4.648/87/2008, nr. 3.947/87/2008, nr. 3.702/87/2008, nr. 3.566/87/2008, nr. 3.938/87/2008, nr. 3.206/87/2008, nr. 4.554/87/2008, nr. 3.612/87/2008, nr. 1.175/87/2008, nr. 127/87/2009, nr. 4.953/87/2008, nr. 3.625/87/2007, nr. 3.728/87/2007 și nr. 4.205/87/2007 ale Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal, precum și în dosarele nr. 16.480/95/2008, nr. 52/95/2009, nr. 2.524/95/2009, nr. 2.516/95/2009, nr. 560/95/2009, nr. 2.014/95/2009, nr. 2.642/95/2009, nr. 2.013/95/2009, nr. 2.636/95/2009, nr. 2.036/95/2009, nr. 2.652/95/2009, nr. 2.639/95/2009, nr. 2.648/95/2009, nr. 2.900/95/2009, nr. 1.932/95/2009, nr. 1.703/95/2009, nr. 11.406/95/2008, nr. 2.969/95/2009, nr. 11.407/95/2008, nr. 2.406/95/2009, nr. 11.410/95/2008, nr. 2.807/95/2009, nr. 2.952/95/2009, nr. 3.051/95/2009, nr. 3.166/95/2009, nr. 2.989/95/2009, nr. 3.290/95/2009, nr. 3.168/95/2009, nr. 3.176/95/2009, nr. 3.173/95/2009, nr. 2.996/95/2009, nr. 3.177/95/2009, nr. 3.231/95/2009, nr. 3.240/95/2009, nr. 3.237/95/2009, nr. 3.222/95/2009, nr. 3.192/95/2009, nr. 3.219/95/2009, nr. 14.125/95/2008, nr. 14.106/95/2008, nr. 3.175/95/2009 și nr. 4.068/95/2009 ale Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 435681